

Nr 14.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 29 juni 1946 (nr 408) om användande av statspolispersonal för vissa särskilda uppgifter.

Genom en den 7 mars 1952 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 110, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 29 juni 1946 (nr 408) om användande av statspolispersonal för vissa särskilda uppgifter.

Härigenom förordnas, att lagen den 29 juni 1946 om användande av statspolispersonal för vissa särskilda uppgifter, vilken enligt lag den 25 februari 1949 (nr 47) gäller till och med den 30 juni 1952, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Hedlund*, bland annat följande:

För att tillgodose behovet av polispersonal för sådan spanings- och annan polisverksamhet, som efter den allmänna säkerhetstjänstens avveckling år 1946 fordrades för att hindra och uppdaga spioneri och andra för rikets säkerhet skadliga brott, beslöts nämnda år en utökning av statspolisorganisationen. I samband därmed antogs lagen den 29 juni 1946 om användande av statspolispersonal för vissa särskilda uppgifter. Denna lag innehåller att, enligt de närmare föreskrifter Konungen meddelar, vid spanings- eller annan polisverksamhet för att hindra eller uppdaga brott mot 8 kap. strafflagen och andra brott, vilka kunna skada rikets försvar eller

folkförsörjning, statspolispersonal utan hinder av vad i lagen om polisväsendet är stadgat om statspolisen må användas jämväl för tjänstgöring huvudsakligen inom den stad, till vars polisstyrka personalen hör. Lagen hade ursprungligen treårig giltighetstid, men genom lag den 25 februari 1949 förlängdes dess giltighet till och med den 30 juni 1952. Då denna tidpunkt snart är inne, uppstår frågan om lagen skall gälla även i fortsättningen.

1948 års polisutredning har i sitt den 30 december 1950 avgivna betänkande behandlat frågor om statspolisens organisation i ett såsom hittills på kommunal grund vilande polisväsende. Den nuvarande regeln i polislagen att statspolispersonal huvudsakligen skall tjänstgöra utom den stad, till vars polisstyrka personalen hör, föreslås skola bestå. Betänkandet har remissbehandlats och är föremål för överväganden inom inrikesdepartementet. Jag är nu icke beredd att taga ståndpunkt till de i betänkandet framlagda förslagen.

Lagen om användande av statspolispersonal för vissa särskilda uppgifter bör därför erhålla fortsatt giltighet. Någon ändring i lagen synes icke påkallad. Då det behov, som lagen tillgodoser, icke inom överskådlig tid kan beräknas upphöra, torde lagen i fortsättningen icke böra vara tidsbegränsad. Därmed är dock icke uteslutet, att det framdeles kan befinnas lämpligt att inarbeta lagens regler i en reviderad eller helt ny polislag.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,
att förevarande proposition, nr 110, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 april 1952.

På första lagutskottets vägnar:

VERNER HEDLUND.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Branting, Ahlkvist, Lodenius, Lindblom, Cassel, fru Wallentheim och herr Franzén;

från andra kammaren: herrar Hedlund i Östersund, Olsson i Mellerud, Johansson i Norrfors, Landgren, fröken Öberg, herrar Wirtén, Gustafsson i Borås och fru Hellström.
